

בע"ח (חיפה) 54463-04-13 - אחמד זובידאת (עציר נ' מדינת ישראל

בע"ח (חיפה) 54463-04-13 - אחמד זובידאת (עציר נ' מדינת ישראל מהוזי חיפה
בע"ח (חיפה) 54463-04-13

אחמד זובידאת (עציר

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט מהוזי בחיפה

[18.06.2013]

בפני כב' השופט רון שפירא

החלטה

זו היא בקשה שנייה מטעם המבקש ל渴בלת חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
התשמ"ב 1982 (להלן - "החסד" פ").

את הרקע לבקשת פירטתי בהחלטה מיום 16.5.13 שנינתה בבקשת קודמת באותו העניין. יצוין בקצרה כי נגד
ה המבקש הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות רצח ועבירות נוספות.

ענינה של הבקשתה בפני דומה לקודמתה. המבקש טען כי קיימים חומר חקירה שלא נמסרו לידי.

ראשית, המבקש טען כי לא נמסר לידי תיעוד לגבי תפיסת מכשיר הטלפון הסלולארי שהה ברשות המנוחה, וכן אין כל
תיעוד לגבי מי תפס אותו, היכן ומתי. לטענתו, כל שקיים בתיק הוא מזכיר בקשר לחקירה פיזית שנעשתה למכשיר.

שנייה, המבקש טען כי יש להבהיר לידי את כל חומר הראיות הנוגע לשלוות המנוויים הסלולריים שהיו ברשות
המנוחה, כולל פלטי שיחות ואיكونים של המנוויים הנ"ל. לטענתו כל מה שיש בחומר הראיות הנוגע לאותם מנוויים הוא
מצר, המעיד על עriticת מחקרי תקשורת של שלושת המנוויים.

שלישית, המבקש טען כי הועברו לידי פלטי שיחות ואיconi הטלפון של המנוחה עד ליום 4.1.13 ואילו מחומר החקירה
עליה כי נתונים אלו נערכו עד ליום 7.1.13. המבקש טען כי לא קיבל לידי את החומר הנוגע למועדים שלאחר
4.1.13.

רביעית, המבקש טען כי עד היום לא ניתנה לו תשובה האם בוצע "aicton בזמן אמת" למכשיר הטלפון של המנוחה, קרי
aicton לאחר שדודוח על היעדרותה, ביקש לקבל לידי aicton בזמן אמת לגבי כל אחד מהמכשירים הסלולריים שהיו
ברשות המנוחה.

חמשית, המבוקש ביקש לקיים לידי את כל חומר החקירה הנוגע לחשדות נגד הילד זובידאת, וכן את איקוני הטלפון הנידי שלו, זאת לנוכח המזכר המUID על הסכמתו של הילד זובידאת לביצוע האICON.

באשר לחומר החסוי בתיק, המבוקש טען כי לא קיבל לידי פרפראותות לגבי חלקים מהחומרים החסויים תחת תעודה החיסיון אותה הגישה המשיבה. המבוקש הפנה גם לסעיף 6 לטעודה, שטמיל חיסיון על זהותו של מוסר ידיעה מודיענית (שםספרה 13-886-0014-000). לטענותו התעוודה אינה מטילה חיסיון על עדותו של אותו מוסר ידיעה, וכן אין חיסיון לגבי מתי אותו אדם ראה את הדברים המתוארים בידיעה, לפיכך הפרפרואה שנמסרה לו לעניין אותה ידיעה חסוייה אינה עוננה על הוראות תעודה החיסיון.

לבסוף טען המבוקש כי המשיבה העבירה לידי פלטי שיחות רבים ללא שם של בעלי מספרי הטלפון ולא כל פירוט באשר למתי הופקו נתוני תקשורת מאותם מספרים, לפיכך המבוקש טען כי על המשיבה להעבור להגנה רשותה מסודרת המפרטת למי שייכים מחקרים התקשורתיים.

המשיבה מצהה לא חלקה על זכותו של המבוקש לקבל לידי את החומר המבוקש, וטענה כי כל חומר הראיות שאינו חסוי הועבר למבוקש במלואו, לרבות רשותות צווי התקשורות וחומר החקירה בתיק.

באשר למינויים הסולולריים האחרים שהיו ברשות המנוחה, המשיבה טענה כי לפי חומר החקירה נראה כי אותם מנויים לא היו פעילים כלל במועדים הרלוונטיים לאישום, ואף אחד מהם היה פעיל ליוםים בלבד, לפיכך לא היה צריך לבצע אICON לאותם מנויים.

באשר לתפיסת מכשירי הטלפון, המשיבה טענה כי המכשירים לא נתפסו, ובעצם מדובר במספרי טלפון שעלו מתוך עדויותיהם של עדים בתיק. לגבי המכשיר שאכן נתפס, המשיבה טענה כי אין מזker המתעד את התפיסה, אך טענה כי מדובר במכשיר שלא היה בשימוש המנוחה בפועל, ובעצם הוא נמסר על ידי בתה של המנוחה. המשיבה ציינה כי תמסור לידי המבוקש מזker משלים לעניין זה. לעניין ממצאי החקירה הפיזית של המכשיר, המשיבה טענה כי הם הועברו במלואם להגנה.

לענין פלטי שיחות המנוחה עד ליום 13.1.7, המשיבה ציינה כי הם הועברו במלואם להגנה, וכי בעצם לא היו שיחות כלל בתאריכים אלו.

לגבי הילד זובידאת ציינה המשיבה כי כל החומר נמצא בתיק. לטענתה הוא לא נחקר תחת אזהרה ולא נחשד ברכח, אם כי במזker של החוקר אברמוביץ' נראה כי הוא התבקש לעכבה לחקירה אך לא לצורך אותו.

לגביה האICON בזמןאמת, המשיבה טענה כי מדובר בפעולות שחושות תחת תעודה החיסיון. לגבי הידיעה המודיעונית, המשיבה טענה כי הועבר להגנה תוך הידיעה במלואו. לגבי הפרפראותות של שאר החומר החסוי, השיבה ב"כ

המאמינה במידה ונitin יהיה להעבור פרפראותות להגנה, היא תעשה זאת, והדגישה כי היא תשיב לעניין זה במסגרת הדיון הנוגע לכך.

דין והכרעה

הצדדים פירטו ארכות את טענותיהם, אולם עיקר המחלוקת ביןיהם הוא מצומצם מאוד. המבוקש טוען כי לא קיבל לידי את החומר המפורטים לעיל ואילו המשיבה טענה כי כל החומר הגלי הועבר למבקר במלואו. למעשה אין מחלוקת בעיקרן של דברים על זכות ב"כ המבוקש לקבל את החומר המבוקש. המחלוקת היא אם החומר המבוקש נמסר בפועל או שהוא חסר בין מכלול חומר החקירה שהועברו לידי ב"כ המבוקש. לעניין זה, כאמור ב"כ המשימה טוענת כי מסרה את כל החומר המפורט ברישמה לידי ההגנה, ובכל מקרה מוכנה להשלים חוסרים, ככל שיש אליו, לעומת זאת ה抬起头ה תקינות פעולתה [בש"פ 3553/13 איציק מור ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 16.6.2013) ועדמתה למאשימה].

במקרה זה הפתרון העיל והראו ביוטר הוא לעורך פגישה מרוכזת בין נציג ההגנה לנציג המשיבה, לאחר שנציג ההגנה יעבור על רשות חומר החקירה וכן על חומר הראות המצוי בידו, וילבנו יחדיו את סוגיות החומר החסרים, ובמידת הצורך, ייעתקו שוב החומר החסרים.

מצאתו לנכון להעיר כי הנחת היסוד במרקם אלו היא שהtabיעה פועלת בנסיבות והגינות, ראו לעניין זה: "המלאכה של מין החומר שנאוסף בתיק החקירה מסורה כאמור בידי המשטרה והפרקליות. הנחת היסוד היא כי גורמים אלה מבצעים את מלאכתם נאמנה ובאופן מڪצועי ונטול פניות, ומشكך" בשלב זה של קביעת היקף 'חומר החקירה' המועמד לרשות הסניגוריה חifyבים כל הנוגעים בדבר לסמור על הגינותם, מומחיותם, ניסיונות ושיקול-דעות הנאות של נציג התביעה הכללית" (ענין צובי, 633; ראו גם: בש"פ 1372/96 דרعي נ' מדינת ישראל, פ"ד (1); 177, 183 (1996) (להלן: ענין דרعي); בש"פ 5400/01 פלוני נ' מדינת ישראל, פיסקה 2 (לא פורסם, 6.8.2001); ענין מסארווה, 382). [בש"פ 7064/08 מדינת ישראל נ' ברקן, פסקה 23 (פורסם בבלו, 13.8.2009)].

לפיך, לא מצאתו לנכון להוראות למבקר למכושים את חומר החקירה פעם נוספת, משום שהנחה היסוד היא שהחומר הועבר במלואו. במקרה זה על הצדדים לשתף פעולה באופן מסודר שימנע הגשת בקשות מרובות לבית המשפט, כאשר בפועל אין מחלוקת בין הצדדים לגיביה.

באשר לבקשת המבוקש לקבל לידיו איכונים של המנויים הסלולריים האחרים שהיו בראשות המנוחה, אין בדעתו להיעתר לבקשה. החומר הקיים לגבי אוטם מנויים מעיד כי הם לא היו פעילים במועדים הרלוונטיים לאישום, ואף הם לא היו פעילים תקופת-מה לפני המועדים לאישום. סבורני כי אין מדובר בחומר רלוונטיים לאישום, במיוחד נוכח הראות בתיק המUIDות על כך שברשות המנוחה היה טלפון אחד פעיל. באשר עדحال זובידאת, מדובר בעצם באחיו של המבוקש, אשר המשטרה רצתה לעכבו לחקירה. גם כאן לא מצאתו לנכון לתת כל הוראה למשיבה בעניין. המבוקש יוכל לפנות לעדותו של חאלד בתיק ולעין בחקירותו. יודגש כי המשיבה לא צינה כי קיימם חומר חסוי לעניין זה, לפיך, בהתאם לשותת המשיבה, כל החומר הנוגע לכך אמרור להיות בידי המבוקש.

באשר למידע החסוי, לרבות האיכונים בזמן אמת, סבורני כי המסתגרת הרואה לכך היא במסגרת בקשה לגילוי ראייה חסוייה, זאת לנוכח העובדה כי המבוקש לא הציע על כך שמדובר במידע גלי שלא הועבר לידי. וואר לעניין זה כי תעודה החסין קבעה חסין גורף על בקשות להפקת נתוני תקשורת. תחת חסין זה גם מצוי גם המידע על איכונים שבוצעו במסגרת חקירה זו. הצדוק שבחסין הגורף טוען בחינה ואולם זאת במסגרת הדיוון שנקבע בבקשתה להסרת החסין, ולאחר שימושה בטעות ב"כ הצדדים והגורמים המקצועיים הרלוונטיים. לעומת זאת אינני מביע כל עמדה בעניין למעו הבהרה כי בשם לב לחסין לא ניתן, בשלב זה, להענות לבקשתה.

לענין הידעה המודיענית שתוכנה הועבר למבקר (ידעה שמספרה 886-0014-13), בהתאם לתעודה החסין, המידע החסוי מתיחס אך ורק לזהותו של האדם שמסר את הידעה. בהתאם לכך, תוכן הידעה אינו חסוי. המשיבה העבירה למבקר מסמך שנכתב ע"י את-כוחה, בו תוכן הידעה, והתאריך בו ניתנה הידעה. על אף שכותרת המסמר היא "פרפרואה לדיעה", טוענה ב"כ המשיבה כי מדובר בתוכן זהה לתוכן הידעה. למרות שאיני מטיל ספק בדברי ב"כ המשיבה כי הקלהה את תוכן הידעה, סבורני כי על המשיבה להעביר למבקר את המסמכים הנוגעים לדיעה (כל שיש אליו) ולהסיר מהם פרטים חסויים, שעוניים זהותו של המודיעע. בכפוף לאמר בטענה הנ"ל ובכפוף לנושא הבקשתה להסרת חסין, שטרם נדונה, הבקשתה נדחתה. המזיכורות תשלח החלטה בדחיפות לב"כ הצדדים. ניתנה היום, י' تمוז תשע"ג, 18 יוני 2013, בהעדר הצדדים.